

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného M. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. júla 2012 v Bratislave dovolanie obvineného **M. B.** proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2012, sp. zn. 4 To 13/2012 a rozhodol

t a k t o

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného M. B. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nitra rozsudkom zo 14. novembra 2011, sp. zn. 4 T 48/2011, uznal obvineného M. B. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 26. apríla 2010 v čase asi o 20.30 hod. na chodníku pred podnikom Pusinka na Podzámskej ulici v Nitre vydieral poškodeného Ľ. K. tak, že mu tam povedal, že ak B. N. pred pojednávaním na Okresnom súde v Nitre dňa 27. apríla 2010 neodovzdá sumu 2.000,- Eur, tak že bude mať problémy s jeho kumpánmi, ktorí ho dobijú a dolámu, čo v ňom vyvolalo dôvodnú obavu o život a zdravie.

Okresný súd Nitra za to obvineného M. B. odsúdil podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, pričom podľa

§ 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Krajský súd v Nitre uznesením zo 16. februára 2012, sp. zn. 4 To 13/2012, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného M. B. ako nedôvodné zamietol.

Proti vyššie uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený M. B. prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne JUDr. I. L. dovolanie, v ktorom uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

V písomných dôvodoch dovolania vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. argumentoval tým, že skutok, hoci bol zisťovaný v dostatočnom rozsahu a zákonným spôsobom, bol nesprávne právne posúdený a kvalifikovaný ako trestný čin, pričom usvedčujúce dôkazy vôbec nepreukázali, že by sa ho vôbec dopustil, keďže dôkazná situácia zostala v rovine „tvrdenie proti tvrdeniu“. V tomto smere poukázal na početné rozpory vo výpovedi poškodeného L. K., jeho nepodložené tvrdenia a zjavný motív poškodiť obvineného, ktoré okolnosti vo svojom súhrne vedú k záveru, že v posudzovanej veci mala byť uplatnená zásada „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, v dôsledku čoho mal byť spod obžaloby pre žalovaný skutok oslobodený.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom podľa § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona, súčasne zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre zo 16. februára 2012, sp. zn. 4 To 13/2012, zrušil aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na citované uznesenie s tým, aby Okresnému súdu v Nitre prikázal vec v potrebnom rozsahu opäť prerokovať a rozhodnúť.

Z ostatných procesných strán, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní obvineného M. B. priamo dotknuté, sa k dovolaniu vyjadril len prokurátor Okresnej prokuratúry v Nitre. Ten vo vyjadrení uviedol, že v danom prípade nie je podľa jeho názoru splnený dôvod dovolania v zmysle § 371 písm. i/ Tr. por., preto navrhol dovolanie obvineného M. B. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného M. B. a zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom zvolenej obhajkyne (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil, že dovolanie obvineného M. B. je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Možnosti podania dovolania sú striktne obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty.

V dovolaní sa musí dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. vždy uviesť. Vyplýva to z ustanovenia § 374 ods. 2 Tr. por. V posudzovanom prípade obvinený M. B. uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho je posúdiť, či obvineným M. B. vznesené námietky napĺňajú ním uplatnený zákonom stanovený dovolací dôvod.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod vymedzený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorý obvinený M. B. v dovolaní uplatnil, je nutné uviesť, že toto ustanovenie je možné aplikovať, pokiaľ rozhodnutie súdov spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Vyplýva to z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., z ktorého je evidentné, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať.

Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Tento mimoriadny opravný prostriedok nie je určený na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa a neslúži ani k preskúmavaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Právnym posúdením skutku (právnou kvalifikáciou skutku) sa v trestnom konaní rozumie činnosť súdu, pri ktorej súd zistený skutkový stav podraduje (subsumuje) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. preto možno právne relevantne namietat' len to, že skutok, ako bol v pôvodnom konaní súdmi zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný ako trestný čin, hoci o trestný čin nejde alebo ide o iný trestný čin než ten, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného. Popri týchto právnych chybách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno tiež vytykať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie, čím sa rozumie nesprávne zhodnotenie otázky nespočívajúcej priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej skutkovej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva.

Obvinený M. B. v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal nesprávne skutkové závery okresného a krajského súdu, pokiaľ ho tieto na základe vykonaných dôkazov uznali za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že nesprávne zistený skutkový stav, resp. nesprávne jeho vyhodnotenie obsahovo nenapĺňa obvineným M. B. uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., inak povedané, s touto námietkou obvinený M. B. stojí celkom zjavne mimo uvedeného dovolacieho dôvodu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky pre úplnosť konštatuje, že právna kvalifikácia skutku odvolacím súdom ako zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedených skutočností a právnych záverov konštatuje, že je evidentné, že v trestnej veci obvineného M. B. dôvod dovolania upravený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. splnený nie je, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného M. B. uznesením odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júla 2012

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Gabriela Protušová